

ЗМІСТ

Від редактора Plata Publishing.

«The Times They Are a-Changin'»	9
Яка мета вашого життя?	10

<i>Вступ</i> До якого квадранта належите ви?	24
--	----

Частина перша

КВАДРАНТ ГРОШОВОГО ПОТОКУ

<i>Розділ 1</i> Чому ви не шукаєте роботу?	33
<i>Розділ 2</i> Різні квадранти — різні люди	46
<i>Розділ 3</i> Чому люди вибирають безпеку, а не свободу?	82
<i>Розділ 4</i> Три різновиди бізнес-систем	105
<i>Розділ 5</i> П'ять рівнів інвесторів	118
<i>Розділ 6</i> Гроші не можна побачити очима	144

Частина друга

ВИЯВИТИ НАЙКРАЩЕ В СОБІ

<i>Розділ 7</i> Як стати собою справжнім	177
<i>Розділ 8</i> Як я став багатим?	193
<i>Розділ 9</i> Будьте банком, а не банківським службовцем	216

Частина третя

ЯК СТАТИ УСПІШНИМ У КВАДРАНТАХ Б ТА І

<i>Розділ 10</i> Крок за кроком	249
---------------------------------------	-----

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

СІМ КРОКІВ ДО ВАШОЇ ФІНАНСОВОЇ
ШВИДКІСНОЇ ДОРІЖКИ

<i>Розділ 11</i>	Крок 1. Час зайнятися власним бізнесом	267
<i>Розділ 12</i>	Крок 2. Візьміть під контроль свій грошовий потік	272
<i>Розділ 13</i>	Крок 3. Відмінність між ризиком і ризикованістю	279
<i>Розділ 14</i>	Крок 4. Визначтеся, інвестором якого типу ви хочете бути	284
<i>Розділ 15</i>	Крок 5. Шукайте наставників	292
<i>Розділ 16</i>	Крок 6. Перетворіть розчарування на свою силу	301
<i>Розділ 17</i>	Крок 7. Сила віри	307
<i>Підсумки</i>	313
<i>Подяки</i>	315
<i>Про автора</i>	316

«THE TIMES THEY ARE A-CHANGIN'»

Відтоді як у 1997 році вийшла друком книжка «Багатий тато, бідний тато», у світі економіки й інвестицій відбулося чимало змін. Чотирнадцять років тому Роберт Кійосакі кинув виклик традиційним уявленням, заявивши: «Будинок — це не актив». Його неоднозначні погляди на гроші й інвестування наштовхнулися на скептицизм, критику й обурення.

У 2002 році у своїй книжці «Пророцтво багатого тата» (Rich Dad's Prophecy) Роберт попереджав, що на фінансовий ринок насувається криза, і радив готуватися до неї. У 2006-му Роберт і Дональд Трамп, стурбовані зменшенням чисельності середнього класу в Америці, написали разом книжку «Чому ми хочемо, щоб ви були багаті» (Why We Want You to be Rich).

Роберт не стомлюється наголошувати на важливості й силі фінансової освіти. Сьогодні, після краху субстандартного кредитування, рекордної кількості відчужених будинків за борги і глобальної економічної кризи, що досі триває, його слова видаються не просто пророцтвом, а осяянням. Багато хто змінив скептицизм на віру.

Готуючи до видання «Квадрант грошового потоку» у 2011 році, Роберт зрозумів дві речі: його вчення й погляди витримали перевірку часом; інвестиційне середовище, світ, у якому працюють інвестори, змінився до невпізнаваності. І ці зміни вплинули й надалі впливатимуть на людей з квадранта I (інвестор), вони ж спонукали Роберта оновити важливу інформацію, подану в розділі 5 «П'ять рівнів інвесторів».

ЯКА МЕТА ВАШОГО ЖИТТЯ?

Ким ти хочеш стати, коли виростеш? Таке питають більшість із нас.

У дитинстві я багато чим захоплювався, і вибирати було легко. Якщо професія звучала приголомшливо й круто, я хотів її здобувати. Так я збирався стати і морським біологом, і космонавтом, і морським піхотинцем, і капітаном корабля, і пілотом, і професійним гравцем в американський футбол.

Мені пощастило здобути три професії з цього списку: я служив у Корпусі морської піхоти, був капітаном судна і пілотом.

Я знав, що не хочу бути вчителем, письменником або бухгалтером. Учителем — бо мені не подобалося навчатися у школі; письменником — бо двічі провалив іспит з англійської. І не закінчив курсу MBA, бо терпіти не міг бухгалтерський облік.

За іронією долі, з віком я таки став тим, ким так не хотів бути. Не любив школу — а тепер маю власну освітню компанію. І особисто проводжу навчання по всьому світу, бо мені це до душі. Двічі провалив іспит з англійської, бо не вмів писати, а тепер прославивсь як автор книжок. Моя книжка «Багатий тато, бідний тато» понад сім років була у списку бестселерів New York Times і є однією з трьох найбільш продаваних книжок у США, поступившись лише «Радості сексу» (The Joy of Sex) Алекса Комфорта і «Неходженій стежці» (The Road Less Traveled) Морган Скотта Пека. Більшої іронії додає той факт, що книжка «Багатий тато, бідний тато» і настільна гра CASHFLOW® обидві присвячені бухгалтерському обліку — ще одному предмету, з яким я мав певні труднощі.

До чого ж тут питання про мету вашого життя?

Відповідь знайдемо у простих, але глибоких словах в'єтнамського ченця Тхить Нят Ханя: «Головна мета в житті — саме життя». Інакше кажучи, знайти свій шлях — це і є наша життєва мета. Наш шлях — це не професія, не рівень доходів, не звання, не успіхи й поразки.

Знайти свій шлях означає зрозуміти, для чого ви з'явилися на цей світ. Яка мета вашого життя? Навіщо вам цей дар під назвою життя? І який дар ви дасте йому у відповідь?

Озираючись назад, я розумію, що навчання у школі не мало нічого спільного з пошуком мого життєвого шляху. Я провів чотири роки у військовій школі, де вчився на капітана судна. Якби я обрав кар'єру капітана на нафтовому танкері Standard Oil або лишився служити в морській піхоті чи в авіації, то ніколи не знайшов би свій життєвий шлях.

Ставши капітаном чи пілотом, я не став би всесвітньо відомим автором бестселерів, мене не запросили б на шоу Опри, я не написав би книжку спільно з Дональдом Трампом і не заснував би міжнародну освітню компанію, де навчають підприємців й інвесторів.

Пошуки власного шляху

Ця книжка важлива, бо в ній ідеться про пошуки власного життєвого шляху. Як ви знаєте, більшість змалку програмують на те, що треба «здобути освіту і знайти роботу». Школа дає можливість знайти роботу у квадрантах П і С, але не дає можливості знайти свій життєвий шлях.

Я розумію, що є люди, які одразу чітко знають, чого хочуть від життя. Вони змалечку збираються стати лікарями, юристами, музикантами, гольфістами чи акторами. Усі ми чули про вундеркіндів, дітей з непересічним талантом. Однак зверніть увагу: все це — професії, а не життєвий шлях.

То як же знайти свій життєвий шлях?

На це питання я теж хотів би знати відповідь. Якби я міг помахом чарівної палички створити ваш життєвий шлях, то так би й зробив.

Та палички в мене немає, сказати, що вам робити, я теж не можу, тож мені лишається тільки розповісти, що робив я сам: слухав свою інтуїцію, довіряв серцю і нутру. Наприклад, у 1973 році, коли я повернувся з війни і мій бідний тато порадив мені продовжити навчання, щоб здобути вище звання і знайти роботу в держслужбі, мій мозок завмер, серце опустилося, а нутро сказало: «У жодному разі».

Коли він запропонував повернутися на роботу в Standard Oil або в авіалінії, мої мізки, серце і нутро знову сказали «ні». Для мене плавання і польоти були вже перегорнутою сторінкою, хоч ці професії були і цікавими, і прибутковими.

У 1973 році двадцятишестирічний я ще був у процесі дорослішання. Я послухався батька і закінчив коледж, здобув ліцензію капітана і пілота. От тільки ці професії були мріями дитини.

У свої 26 років я був уже достатньо дорослий і розумів, що освіта — це процес. Наприклад, щоб стати капітаном судна, я пішов у морське училище. А щоб стати пілотом — пройшов дворічну навчальну програму в льотному. І до наступного свого освітнього процесу підійшов обережно. Перш ніж почати його, я хотів знати, ким стану.

Традиційна школа стала мені у пригоді — я здобув професії, про які мріяв змалку. Дорослішання виявилось непростим, бо ніде не було знаків, які вказали б: «Цей шлях — правильний». Я знав, чого *не хочу* робити, але гадки не мав, що *хочу*.

Було б легше, якби мені просто йшлося про нову професію. Якби я хотів стати лікарем, то пішов би вивчати медицину, а якби юристом — вивчав би юриспруденцію. Однак я знав, що життя складається не лише з постійного навчання і здобування нової професії.

Тоді, у двадцять шість, я ще не усвідомлював, що був у пошуку власного життєвого шляху, а не нової професії.

Інше навчання

У 1973-му, у свій останній рік у морській піхоті на Гаваях я вже знав, що хочу піти по слідах багатого тата. Ще під час служби я записався на курси ріелторів і бізнес-курси на вихідних, готуючись стати підприємцем у квадрантах Б та І.

Водночас один друг порадив мені курс особистісного розвитку, який вела його подруга, і я записався на нього, сподіваючись зрозуміти, ким я є насправді. Курс особистісного розвитку — це не освіта у її традиційному значенні, бо я не отримував там ні оцінок, ні дипломів про завершення навчання. Я не знав, чого навчуся, як тоді, коли записався на курси ріелторів. Мені було зрозуміло одне: настав час походити на різноманітні курси, щоб пізнати себе справжнього.

На першому курсі вихідного дня інструкторка намалювала на дошці таку просту діаграму:

Закінчивши малювати, вона повернулася лицем до аудиторії і сказала: «Щоб розвинутися в цілісну особистість, нам потрібне розумове, фізичне, емоційне й духовне виховання».

Слухаючи її пояснення, я усвідомив, що традиційна школа здебільшого займається лише розумовим вихованням учнів. Тому багатьом відмінникам потім доводиться складно в житті, особливо у світі грошей.

За ті вихідні на курсі я збагнув, чому не люблю школу. Зрозумів, що люблю вчитися, але терпіти не можу школу.

Традиційна освіта — чудове середовище для студентів-відмінників, але не для мене. Вона розчавлювала мій дух, намагаючись мотивувати мене страхом: страхом помилок, поразок, страхом не знайти роботу. Мене запрограмували на те, щоб я став найманним працівником з квадранта П або С. Я усвідомив, що традиційна освіта не підходить для того, хто хоче бути підприємцем із квадрантів Б та І.

Можливо, саме тому так багато підприємців і не має повної вищої освіти: Томас Едісон, засновник General Electric; Генрі Форд, засновник Ford Motor Company; Стів Джобс, засновник Apple; Білл Гейтс, засновник Microsoft; Волт Дісней, засновник Disneyland; Марк Цукерберг, засновник Facebook.

У міру того як інструкторка заглиблювалася в розбір цих чотирьох типів особистісного розвитку, я усвідомив, що більшу частину життя провів у дуже суворому освітньому середовищі. Після чотирьох років у виключно чоловічій військовій академії та п'яти років служби пілотом розумово і фізично я був доволі сильний. Як морський піхотинець, я був сильний ще й емоційно та духовно, але тільки в розвитку «мачизму». Я не мав лагідності, жіночої енергії. Зрештою, я ж пройшов вишкіл офіцера морської піхоти, вмів зберігати спокій під тиском, готовий убивати й духовно готовий загинути за батьківщину.

Якщо ви бачили фільм «Найкращий стрілець» (Top Gun) з Томом Крузом, то маєте приблизне уявлення про маскулітний світ і браваду військових пілотів. Я обожнював той світ. Мені там було добре. То був сучасний світ лицарів і воїнів. Там не було місця для тюхтіїв.